

NIKDY
NEHOVOR
NAVŽDY

Ali Cronin

 FRAGMENT

LÁSKA
TUŽBA
SEX

Láska, túžba, sex 1

Nikdy nehovor navždy

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.fragment.sk

Ďalšie e-knihy v edícii:

Láska, túžba, sex 2 – Divoko a neviazane

Láska, túžba, sex 3 – Odhodlane a bez zábran

Ali Cronin

Láska, túžba, sex 1 – Nikdy nehovor navždy – e-kniha

Copyright © Fragment, 2013

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

NIKDY NEHOVOR NAVŽDY

Ali Cronin

Pre moju rodinu

Ali Cronin

Láska, túžba, sex – Nikdy nehovor navždy

Prvý raz vyšlo v roku 2012 vo vydavateľstve Penguin Books Ltd.,
London, England

Copyright © Penguin Books Ltd, 2012

Cover image © Masson/Shutterstock

Originál *Girl Heart Boy: No Such Thing as Forever*

ISBN 978-0-141-34425-6

Preklad Mária Havranová

Redakčná a jazyková úprava Ema Liptáková

Zodpovedná redaktorka Katarína Lalíková

Technická redaktorka Lucie Mikešová

Vydalo Vydavateľstvo Fragment, s. r. o., Bratislava ako svoju 860. publikáciu

1. vydanie, 2013

Sadzbu zhotovilo Nakladateľství FRAGMENT, s.r.o.

Slovenské vydanie © Vydavateľstvo Fragment, s. r. o., 2013

Translation © Mária Havranová 2013

Všetky práva sú vyhradené. Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie
rozširovať bez písomného súhlasu majiteľov práv.

Kontaktná adresa:

Komínarska 2, 4, 831 04 Bratislava 3

e-mail: fragment@fragment.sk

<http://www.fragment.sk>

ISBN 978-80-8089-827-4

1.

Ashley sa prehla ako mačka a pri zívaní tak doširoka roztvorila ústa, že som jej dovidela až na ten malý výrastok hlboko v krku.

„Jasné, že nie. Vlastne ani neviem,“ zjojkla hneď po zívnutí. „Možno štyria. Moment...“ Zahľadela sa na strop spoločenskej miestnosti, akoby sa z prilepených žuvačiek a cencúľov dal vyčítať počet jej prázdninových sexuálnych úlovkov. „Áno, áno. Štyria.“ Poškrala sa okolo píringu v obočí. Milá Ashley a jej neuhasiteľná potreba byť čo najuštipačnejšia.

Zavrtela som sa. Ščasti preto, lebo na september bolo odporné dusno, ale aj vinou nepríjemných kresiel v klubovni. Keď sa k tomu pridajú spotené stehná – nijaká sláva. Navyše som mala tajomstvo. Teda nebolo to celkom tajomstvo, no nechcela som to vyklopiť len tak. Dáma si musí udržať úroveň, či nie?

Donna zatlieskala na znamenie, že Ashley je priekopníčka. „Perfektná práca, micka. Takže si to zhrnieme. Ja mám nulu...“ Spakruky si utrela čelo, akoby od žiaľu. „Naša miss monogamia má určite len jediný zárez.“

Cass sa takmer previnilo usmiala a objala si pokrčené kolená. Po štyroch rokoch chodenia s Adamom presne vedela, koľko zárezov má na pažbe. Stačí povedať, že Adam nemá na titul mister monogamia nárok.

„Takže nám zostáva už len naša feministická kamoška Sára.“ Donna si sadla na moje koleno a objala ma okolo krku.

„Niečo nové?“ zapriadla. Pritom sa mi lícom tísila na tvár a trepotala mihalnicami. Mala ich tak výrazne nalíčené, že robili prievan. Odstrčila som ju, lebo bola hrozne ťažká.

„Nič zvláštne,“ zamrmala som ostýchavo, ale proti svojej vôli som sa usmiala. Som fakt totálna naivka.

Donna sa mi medzitým uvelebila pri nohách a teraz na mňa hľadela svojimi velikánskymi tmavými očami. „Páni, ty to máš za sebou!“

Nato som sa zachichotala. Uznávam, som nesvojprávná.

Ash a Cass sa v kreslách dychtivo predklonili, ako by som mala na jazyku trháč storočia: zrazu ma prebodávali tri páry očí a všetky obočia nad nimi sa nadvihli od zvedavosti vari až po strop.

„Čo je?“ začudovala som sa nevinne.

Ash len zavrčala a hodila do mňa ohryzok jablka. „Tak to vyklop!“

„No, volá sa Joe...“ začala som, prehlušil ma však vreskot všetkých troch kamarátok. Na zlomok sekundy nastalo hrobové ticho, takmer nik nedýchal. Všetci okolo zmlkli a pozerali sa na nás, ale o chvíľu sa všetko vrátilo do normálnych koľají. Bol prvý deň nového polroka a nešlo o prvé vrieskanie nad novou klebetou.

„VEDELA som, že sa niečo deje!“ zamrmala Cass víťazoslávne. „Odkedy sme sem prišli, poskakuješ tu ako v komikse.“

Donna ma šibalsky štuchla do lakťa. „Kto by si pomyslel, že naša malá odporkyňa mužov je zrazu úplne dospelá!“

„Auuu! Odpál!“ zamračila som sa a počúchala som si pažu. „Navyše netvrdím, že mužov nenávidím!“

„Čo všetko bolo?“ vyzvedala Cass a vopred sa zubila pri pomyslení na tú štavnatú klebetu, ktorú im naservírujem.

Vyklopila som všetko.

Začalo sa to loptou s disneyovskou princeznou.

Boli sme na dovolenke v Španielsku – mama, ocko, ja a môj mladší brat Daniel. Má dvanásť a od debility ho delí len milimeter, takže vo svojom vlastnom záujme som sa mu neplietla do cesty. Úprimne, rozhodla som sa len opaľovať, čítať, plávať, maškrtiť a možno sa poobzerať trochu po okolí a občas nakupovať. Aby bolo jasné: svojich rodičov mám, samozrejme, rada. Zvyčajne sa v ich spoločnosti cítim fajn, ale moje a ich predstavy o dovolenke sa príšerne rozchádzali. Napríklad pokúste sa nájsť kompromis medzi skorým ranným vstávaním, aby ste vyrazili k antickým ruinám, a driemaním do obeda, aby ste načerpali dosť síl na celodenné leňošenie. V krátkosti povedané, nebola som vôbec nadšená zo všetkých tých poznávacích akcií.

Prvé tri dni sme sa všetci povaľovali na pláži a rodičia mi vychádzali vo všetkom v ústrety. Nakoniec však podľahli volaniu miestnych krás, naložili Dana (krpca krpateho) do prenajatého auta a vyrazili do hôr fotografovať scenérie, kým ja som so svojím iPodom a s knižkou zamierila na pláž, aby som sa zodpovedne venovala ničnerobeniu.

Rozložila som osušku, nahé časti tela som si natrela ochranným krémom s faktorom 30 a uvelebila som sa k romantickému romániku, ku ktorému mi do slúchadiel znela Ellie Gouldingová. Užívala som si, že sa vyhrievam na slniečku a navyše úplne sama. Spomenula som si na čipsy a čokoládu, ktoré čakali v chladiacej taške vedľa mňa. Mama s ockom boli presvedčení, že ješť niečo medzi jedlami svedčí o nedostatku charakteru. Akoby bolo niečo hrdinské na tom, keď sa človeku až do večere od slabosti podlamujú kolená. Teraz so mnou neboli a nemohli ma poučovať. Spokojne som sa zavrтела. Vtom odkiaľsi priletela lopta a odrazila sa od mojich slnečných okuliarov, z ktorých mi vypadli obe sklá.

„Au! Čo to...“ zaskučala som a natiahla som sa za svojimi rozbitými okuliarmi. Boli síce lacnej značky Primark, ale to nebolo podstatné. Obzrela som sa a zistila som, že tesne predou mnou niekto stojí. Do očí mi svietilo slnko, no rozoznala som, že je to chlapec asi v mojom veku. Netváril sa nejako extra kajúcne.

„Čo tu, dokelu, vyvádzaš? Hrozne to bolí!“ Celú ma zalial sexi odtieň červenej repy, sčasti od ľaku a bolesti, ale najmä preto, lebo som nebola hádavý typ. Väčšinou som sa uspokojila s nesúhlasným syknutím, no tentoraz som tak strašne zúrila, že som sa jednoducho neovládla.

„Pozri, vážne ma to mrzí,“ zasmial sa. „Nebolo to naschvál. Ben je ako záložník hotový slon.“ Mávol dozadu k trom frajerom, ktorí na mňa ukazovali a prehýbali sa od smiechu. Super!

„Pokojuje som mohla oslepnúť,“ brblala som.

„Bez urážky, to asi ťažko,“ uškrnul sa chlapec pobavene. *Čo mu je také smiešne?* „Je z umelej hmoty. Pozri.“

Podal mi loptu pokreslenú obrázkami disneyovských princezien. Jasné, že som sa doňho nezamilovala v tej sekunde a priamo na mieste, ale určite sa to tým začalo.

Vtom sa mi ústa začali samy od seba usmievať. „Veľmi pekná lopta,“ hlesla som. A vzápätí som očervenela, ako som sa snažila nehladiť mu do rozkroku.

Kolenom vykopol loptu do vzduchu a niekoľko ráz to zopakoval. „Vďaka. Našiel som ju.“

„Fajn. To máš šťastie,“ podotkla som vtipne.

Naklonil hlavu k plecu, akoby hovoril: „Hm. Čudná baba,“ ale potom – navzdory mojej výrečnosti – sa hodil do piesku vedľa mňa.

„Som Joe,“ predstavil sa.

„Ahoj, Joe.“ Chvíľu na mňa hľadel a ja som na revanš civela naňho. Ach áno, doparoma. Zdvorilostná fráza. „Sára,“ vyklopila som rýchlo.

„No, rád ťa spoznávam, Sára,“ usmial sa znovu. Mal až komicky dokonalé zuby, čím sa tiež vysvetľovala tá jeho prehnaná usmievavosť. Predvádzal sa. Pozrel sa dole, aby si z priehlavku odohnal trochu, a ja som hneď využila príležitosť poriadne si ho prezrieť. Krátke svetlohnedé vlasy mal od striekajúceho slaného príboja stvrdnuté ako drôty, tmavohnedé oči, štíhla, no nie vychudnutá postava, na sebe mal len voľné šortky na kúpanie. Bez diskusie, bol to sexi chalan.

„Tak čo, si tu sama?“ zaujímal sa a pritom si prehadzoval loptu v rukách.

Zavrtela som hlavou. „S našimi.“ A rýchlo som dodala: „Ale inak si môžem robiť, čo chcem. A čo ty?“

„Som tu s nimi,“ ukázal Joe bradou na svojich kamarátov, ktorí sa teraz navzájom hádzali do piesku. „Spolužiaci z výšky.“

Sledovali sme, ako sa jeden z nich chytil za prsia, dramaticky spomalene sa zrútil pod pomyselnou dávkou zo samopalu toho druhého a udivene som nadvihla obočie.

„Aha, a v akom odbore?“ opýtala som sa. „Ponevierať sa po plážach?“ (Páni, normálne sa s ním bavím! Ak jeho kamaráti zostanú pri vode, budem v pohode. Jedného neznámeho človeka zvládnem, ale noví ľudia? To patrilo k mojim najhorším nočným morám. Nevedela som, čo robiť, čo hovoriť – dokonca ani ako stáť. Mám si dať ruky za chrbát? Mám si ich prekrížiť cez prsia? Ako sa mám tváriť? Chápete? Jednoducho zlý sen. Takže v podobných situáciách som sa jednoducho stiahla. Možno práve preto som mala povest' nepriateľky mužov. Ľudia si moju spoločenskú neohrabanosť vysvetľovali ako namyslenosť.)

Trikrát hurá, pretože Joe sa rozosmial! „Jasné, ako dvojodbor s pornopriemyslom,“ zlepšil moju otázku. Nato sa pre zmenu začervenal on. Alebo sa mi to len zdalo?

„Teda nie doslova, pochop... to priamo neštudujem, chápeš?“

To už som sa smiala aj ja. „Dobre, došlo mi, ako to myslíš.“

„Fajn.“ Na chvíľu zachytil môj pohľad a opäť sa tak nádherne usmial.

Proti svojej vôli som sa zachvela od vzrušenia. Po-
vážte, ja – kráľovná všetkých panien! – si hoviem na
španielskej pláži a rozprávam sa s chlapcom, ktorý nie-
lenže je nádherný a zábavný, ale navyše sa mi práve za-
hľadel hlboko do očí. Baby mi to neuveria. Dokelu, veď
tomu sotva verím *ja!* Štve ma úloha panny medzi, no,
medzi celou bandou nepanien. Nenávidím to. Zároveň
som však zmierená s tým, že to tak zostane navždy.
Predstava, že sa chlapcovi tak páčim, aby *to* so mnou
chcel robiť, mi jednoducho pripadala... nereálna.

Neberte to tak, že mám nejaké mindráky. Netrá-
vim hodiny pred zrkadlom a nehnusí sa mi vlastné
telo, ani sa veľmi nelíčim, ale som ctižiadostivá. Až
budem staršia, chcela by som sa stať spisovateľkou
a urobím všetko pre to, aby som to dosiahla. Naprí-
klad hľadím pol hodiny do prázdna a predstavujem si,
ako mám v kníhkupectve Waterstones autogramiádu.
Áno, vidím to úplne naživo. No predstaviť si samu
seba v sexuálnej scénke? To už je problém. To je drina.

„... pridaj sa k nám, teda ak chceš.“ Joe na mňa
hľadel a čakal na odpoveď. Doparoma, tak sústredene
som analyzovala náš rozhovor, až som z neho vypadla
(moje životné prekliatie).

„Prepáč, čo si hovoril?“

Joe sa na mňa opäť pozrel štýlom čudné-cudzie-
dievča a zopakoval: „Dnes večer máme na pláži grilo-
vačku. Tak ak chceš...“

„Jasné. Super. Určite.“ Našťastie som zmlkla tesne
predtým, ako som dodala: „Spýtam sa mamy.“

Joe vyskočil a oprášil si zadok od piesku. „Fajn.
Tak ahoj, okolo deviatej.“

Vzal svoju loptu s princeznami a odbehol, pričom pravidelne nakopával Popolušku rovno do tváre.

Pri večeri som nadhodila svoje večerné plány.

„Tak mi napadlo, že by som dnes večer na chvíľu vypadla,“ utrúsila som a akoby nič som si na tanier naberala zemiaky.

Razom som na sebe zacítila oči oboch rodičov. „No dobre, a s kým?“ ocko šiel ako vždy rovno na vec.

„Len s niekoľkými ľuďmi, ktorých som stretla na pláži.“

„S ľuďmi... alebo s *chlapcami*?“ Ocko vyvalil oči a pohrozil mi ukazovákom.

„S *chlapcami*...“ napodobnila som ho. „Neboj sa, nie sú starší ako ja.“

Ocko si na steak vytlačil omáčku z fľaše. „Výborne, v tom prípade sa vôbec nebojím.“ S mamou si vymenili tajné mrknutia. Nenávidela som to ich: „Óóóch, pozri sa, ako sa naša pubertiačka hrá na dospelú.“

Otrávene som vyvrátila oči dohora. „Medzi nami, pôvodne sme plánovali monumentálne orgie, ale ak vás to upokojí, tak nakoniec pôjdeme len grilovať na pláž.“

„Čo sú orgie?“ zapišťal Dan.

„To je v poriadku,“ prikývla mama. Dana si vôbec nevšímala. „Najmä sa nevráť veľmi neskoro. A neopi sa.“ Znovu sa s ockom na seba usmiali. Áno, hrozná psina, keď doma máte pubertiačku, čo vám nerobí problémy. Len počkajte, vyhrážala som sa v duchu. Všetko sa môže zmeniť.